

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II. Fiducia in Deum, eùm adsunt tribulationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

Lib. de Ci-
uit. c. 10.

rit ex opulentissimo diuite, voluntate pauperimus, & copiosissime sanctus. Deo-
que dicebat: ne, quaeso Domine, crucier ego propter aurum, aut argen-
tum: tu enim nosti ubi omnia mea reposita habeam. Et eo usque eius chri-
ritas peruenit, ut permitteret se in mancipium vendi, ut subditum quor-
dam captiuum redimeret. Cumque multas calamitates ac tribulationes
sustinuisset, ex omnibus victor euasit: redijtque ad suum Episcopatum
cum multorum captiuorum spolijs.

§. II.

Fiducia in Deum, cum adsunt Tribulationes.

HÆc sunt Dei consilia ad seruos suos exaltandos, postquam in elec-
tione & multis alijs bonis operibus sese exercuerunt: ut per-
mittat eos per multas tribulationes transire, ut pugna sit difficilior,
victoria gloriosior, & amplior ac preciosior corona. Et ita dixit huic
Episcopo: a nihil horum timeas, quæ passurus es. Ecce, missus est Diabolus ad
quos ex vobis in carcerem, ut tentemini: & habebitis tribulationem diebus decem.
Isto fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ. Qui vicerit, non laedet-
ur, à morte secunda. Quibus verbis animi illi addit ad tolerandam paupertatem
& alias calamitates, adductis aliquibus rationibus valde efficacibus. Prima
ac præcipua fuit; quia dicens ei: nihil timeas, certum eum facit, quod ipse
eum habeat sub sua protectione. Qui autem talem habet protectorem,
non est cur timeat vllum persecutorem, & aduersarium: modò sit fidelis
& promptus in obediendo. Ac propterea præclare Sanctus Augustinus
dixit: quid times hominem o homo in sinu Dei positus? Tu de illius sinu noli cadere,
quicquid ibi pressus fueris ad salutem valebit, non ad perniciem.

SECUNDA ratio est, quod huiusmodi calamitates eueniant per ma-
num & artem dæmonis, ut ipsi probentur, & examinentur: id permit-
tente Deo, ut magis purificentur, & perficiantur. Electi enim, qui à pau-
pertate spiritus incipiunt (quæ prima est octo beatitudinum, cui promil-
lum est regnum cælorum) transire debent per omnes usque ad vltimam,
quæ est pati persecutiones propter iustitiam. Tunc enim plene erit ipsorum
regnum cælorum.

TERTIA ratio est: quia persecutio & paupertas non esset dura-
tura nisi per decem dies: quod est tempus limitatum, & per se satis
breue. Optimum autem est sese excitare & stimulare ad patiendum aliquo-
berui tempore: siquidem totum tempus est quasi decem dierum, si cum
aeternitate conferatur. Et quoniam præmium & pœna propolita ma-
gnum

a Apoc. 2, 10

Serm. 6 de
verbis Do-
mini To. 10

gnum addunt animum adiunxit Dominus *quartam* rationem dicens: *esto fidelis vsq; ad mortem*, perseverans scilicet bene in tuo officio, in faciendis elemosinis, & ferendis persecutionibus: quia post hæc *dabo tibi coronam vita*, quæ est æterna, & habebis vitam beatam. Nã *qui vicerit non ledetur à morte secunda*, quæ est æterna in inferno; & ita cessabunt omnes calamitates, & miseriæ; erisq; diuitijs & solatijs plenissimus. Ex quo apparet, quã fuerit intimum solatium, quod Deus saneto huic Prælato dedit, cum dixit: *si tribulationem tuam, & paupertatem tuam*. hoc est non existimes casu aliquo hæc evenire, & quasi ego non videam eorum gravitatem, & copiam gratiæ, quam ad ea perferenda tibi impertior: scias enim *te deitatem esse diuitijs meis spiritualibus*: & quia tu talis es, *blasphemaris* ab impijs. Confide tu mihi & nihil timeas: mea enim gratia te efficiet toti mundo superiorem.

DE IQUE Dominus noster hic proponit documentum aliud gubernationis pro Prælatis: ad quos spectat, bonos subditos etiam coram laudare, cum eos vident afflctos, & in tribulatione positos: ne animo deficiant, aut fiant pusillanimes: sed potius erigantur, & animentur, ad progrediendum & perseverandum, adferendo aliquas rationes ad id accommodatas: in huiusmodi enim casibus non tam est timendum periculum inanis gloriæ, quàm pusillanimitatis. Attendendum est autem ei parti, ex qua maius imminet periculum.

Vide qua dicta sunt Tomo. 2. Tract. 9. c. 9.

(:)